

Arrest

nr. 126 730 van 3 juli 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 21 maart 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 februari 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 23 mei 2014.

Gelet op de beschikking van 2 juni 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juni 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1.1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd, omdat hij geen geloof hecht aan verzoekers asielrelaas.

De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker over zijn asielrelaas vage, beperkte en tegenstrijdige verklaringen aflegde.

De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Hij beperkt zich echter louter tot het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het formuleren van algemene kritiek en het op algemene wijze ontkennen, vergoelijken en minimaliseren van enkele van de vaststellingen van de bestreden beslissing. Zo stelt verzoeker dat hij het zeer moeilijk heeft om namen en exacte data mee te delen en stelt hij dat dit te wijten kan zijn aan de vraagstelling, de vertaling of de interpretatie. Dergelijk verweer is echter niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. Deze motieven zijn immers draagkrachtig, vinden steun in het administratief dossier en hebben betrekking op de kern van verzoekers asielrelaas. De Raad wijst erop dat als verzoeker van mening is dat er misverstanden of fouten gebeurd zijn of dat er problemen waren met de tolk of met de vertaling het zijn verantwoordelijkheid is om deze tijdig te signaleren en met de nodige precisie aan te duiden en te verbeteren. Verzoeker heeft hier echter geen enkele opmerking over gemaakt. Dat verzoeker dergelijke problemen aanhaalt na confrontatie met een negatieve beslissing is niet ernstig te noemen.

Verzoeker voegt aan zijn verzoekschrift drie nieuwe pv's toe. De Raad wijst er echter op dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde worden toegekend als ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, samenhangende en aannemelijke verklaringen, wat hier niet het geval is, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een aannemelijk en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf kunnen documenten echter de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas niet herstellen. Om die reden en gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat het in Bangladesh niet moeilijk is om valse of vervalste documenten te verkrijgen, desnoods via corruptie, kan er geen bewijswaarde worden gehecht aan de door verzoeker voorgelegde documenten.

Een ongeloofwaardig asielrelaas kan geen aanleiding geven tot het in aanmerking nemen van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden.

Bijgevolg lijkt verzoeker niet aannemelijk te maken dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

1.3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

1.3.2. Artikel 39/59, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, §2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS arrest nr. 227.364 van 13 mei 2014; RvS arrest nr. 227.365 van 13 mei 2014).

1.4.1. Ter terechtzitting alwaar verzoekende partij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 8 mei 2014, voert verzoekende partij aan dat haar asielrelaas ten onrechte als ongeloofwaardig wordt afgedaan aangezien de stukken die zij heeft ingediend een begin van bewijs zijn. Zij betoogt dat deze stukken niet kunnen geweigerd worden omdat er vervalste stukken voorkomen in Bangladesh, dat alle stukken immers apart moeten worden beoordeeld. Haar asielrelaas om die reden afwijzen is volgens verzoekende partij onaanvaardbaar in het kader van artikel 3 EVRM. Verzoekende partij besluit dat zij de documenten niet eerder kon verkrijgen.

1.4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij met haar betoog ter zitting volledig voorbij gaat aan de essentie van de in de beschikking van 8 mei 2014 aangevoerde grond. Zo wordt gemotiveerd dat er geen bewijswaarde kan worden gehecht aan de door haar neergelegde PV's, niet alleen omdat er vervalste stukken voorkomen in Bangladesh, doch (ook) omdat verzoekende partij, zoals blijkt uit de omstandige motivering van de bestreden beslissing, over de door haar aangevoerde problemen vage, beperkte en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd. Zij betwist ter zitting niet dat zij *"in het verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om de motieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen."* De Raad benadrukt dat het aan verzoekende partij toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij aldus in gebreke blijft.

Wat betreft het doktersattest met betrekking tot een blessure aan het linkerbeen en een uittreksel uit het medisch dossier van het Opvangcentrum te Heusden-Zolder, wijst de Raad er op dat deze geen uitsluitel bieden over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en kunnen dan ook bezwaarlijk als ondersteuning dienen van het asielrelaas van verzoekende partij.

De informatie aangaande de algemene situatie in Bangladesh gevoegd bij het verzoekschrift, wijzigt niets aan het voorgaande. Dergelijke verwijzing volstaat immers niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees en dit risico dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hier in gebreke.

1.5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg toont verzoekende partij niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Bangladesh.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS